

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ जीवितसामर्थ्यजीवनस्य श्लाघ्यत्वं ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ करमो  
 तारां परुषमुक्त्वा तु निर्जगाम गुहामुखात् ॥ स्थितं माल्यवतोऽप्यशेषसुग्रीवं सोऽभ्यभाषत ॥ २६ ॥ असकृत्वं मया पूर्वं निर्जितो जीवितप्रियः ॥ मुक्तो ज्ञातिरिति  
 ज्ञात्वा कात्वरामरणे पुनः ॥ २७ ॥ इत्युक्तः प्राह सुग्रीवो भ्रातरं हेतुमद्वचः ॥ प्राप्तकालमभिन्नघ्नो रामं संबोधयन्निव ॥ २८ ॥ त्वतराज्यस्य मे राजन त्वत्तदारस्य च  
 त्वया ॥ किमेजीवितसामर्थ्यमिति विद्विदसमागतं ॥ २९ ॥ एवमुक्त्वा बहुविधं तत्सौ सन्निपेततुः ॥ समरेवालिसुग्रीवौ शालतालशिलायुधौ ॥ ३० ॥ उभौ जघ्न  
 तुरन्योन्यमुभौ भूमौ निपेततुः ॥ उभौ ववल्गुतुश्चित्रं मुष्टिभिश्च निजघ्नतुः ॥ ३१ ॥ उभौरुधिरसंसिक्तौ नखदंतपरिक्षतौ ॥ शुशुभाते तदा वीरौ पुष्पिताविव किं  
 शुक्रौ ॥ ३२ ॥ नविशेषस्तयोर्युद्धे यदा कश्चन हृश्यते ॥ सुग्रीवस्य तदामालां हनुमानं कंठ आसजत् ॥ ३३ ॥ समालया तदा वीरः शुश्रुभे कंठसक्तया ॥ श्रीमानि  
 वमहाशैलौ मलयो मेघमालया ॥ ३४ ॥ कृतचिह्नं तु सुग्रीवरा मोदृष्वामहाधनुः ॥ विचकर्षधनुः श्रेष्ठं वालिमुद्दिश्य लक्ष्यवत् ॥ ३५ ॥ विस्फारस्तस्य धनुषो यंत्र  
 स्येव तदा वभौ ॥ वितत्रास तदा वाली शरेणाभिहतोरसि ॥ ३६ ॥ सभिन्नहृदयो वाली वक्राच्छोणितमुद्धमन् ॥ ददर्श विस्थितं रामं ततः सौमित्रिणा सह ॥ ३७ ॥  
 गर्हयित्वासकाकुत्स्थं पपात भुवि मूर्छितः ॥ ताराददर्श तं भूमौ तारापतिसमौ जसं ॥ ३८ ॥ हते वालिनि सुग्रीवः किष्किं यां प्रत्यपद्यत ॥ नांच तारापतिमुखी तारां नि  
 पतितेश्वरां ॥ ३९ ॥ रामस्तु चतुरो मासान् पृष्ठे माल्यवतः शुभे ॥ निवासमकरोद्धीमान् सुग्रीवेणाभ्युपस्थितः ॥ ४० ॥ रावणोऽपि पुरीं गत्वा लंकां कामबलात्कृतः ॥  
 सीतां निवेशयामास भवने नंदनोपमे ॥ ४१ ॥ अशोकवनि काभ्यां शेषतापसाश्रमसन्निभे ॥ भर्तृस्मरणतन्वंगीतापसीविवेधधारिणी ॥ ४२ ॥ उपवासतपःशीला  
 तत्रास पृथुलेक्षणा ॥ उवासदुःखः वसतिं फलमूलकताशना ॥ ४३ ॥ दिदेश राक्षसीस्तत्र रक्षणे राक्षसाधिपः ॥ प्रासासि शूलपरशुमुद्रालातधारिणीः ॥ ४४ ॥  
 द्व्यक्षीं त्र्यक्षीं ललाटाक्षीं दीर्घजिह्वामजिह्विकां ॥ त्रिस्तनीमेकपादांच त्रिजटामेकलोचनां ॥ ४५ ॥ एताश्चान्याश्च दीप्ताक्ष्यः करभोक्तृमूर्द्धजाः ॥ परिवार्यासते  
 सीतां दिवारात्रमंतद्रिताः ॥ ४६ ॥ तास्तु तामायतापां गीं पिशाच्योदारुणस्वराः ॥ तर्जयंति सदारौ द्राः परुषव्यंजनस्वराः ॥ ४७ ॥ खादामपाटयामैनां तिलशः  
 प्रविभज्यतां ॥ येयं भर्तारमस्माकमवमन्ये हजीवति ॥ ४८ ॥ इत्येवं परिभर्त्सन्तीन्नास्यमाना पुनः पुनः ॥ भर्तृशोकसमाविष्टा निःश्वस्येदमुवाच ताः ॥ ४९ ॥

लकटमूर्धजाः उग्रसदृशकेशाः ॥ ४६ ॥ परुषव्यंजनस्वरात्मकाः शब्दायासां ताः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥